EURÓPAI BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2011.6.29.
COM(2011) 500 végleges

I. RÉSZ

A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK, A TANÁCSNAK, A GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁGNAK ÉS A RÉGIÓK BIZOTTSÁGÁNAK

Az Európa 2020 stratégia költségvetése

{SEC(2011) 867 végleges}
{SEC(2011) 868 végleges}

Előszó

Az Európai Unió nap mint nap azon dolgozik, hogy 500 millió lakójának törekvéseit valóra váltsa. Meggyőződésem, hogy az Unió mind Európában, mind világszerte az erőteljesen versengő szociális piacgazdaság megújulásának hajtóereje lehet. Ehhez innovatív költségvetésre van szükségünk. Olyan költségvetésre, amely a globalizáció jelentette új helyzetekre hangolt, amely választ ad a ma kihívásaira, és megalapozza a jövő lehetőségeit.

Költségvetésünk innovatív költségvetés. Ha a megszokott fejezeti csoportosítás mögé nézünk, azt láthatjuk, hogy az egész költségvetésen végighúzódik az Európa 2020 stratégia közösen kialakított céljainak elérésére irányuló törekvés. Ez az oka annak, hogy szakítunk a jogosultsági szemléletmóddal, amely alapján egyes hatóságok elvárták, hogy kívánságuk szerint használhassák fel a forrásokat. Mostantól minden igényt egyértelműen a közösen kialakított célokhoz és prioritásokhoz kell rendelni. Így szolgálhat majd minden egyes elköltött euró egyszerre több célt is. Ugyanaz az euró számos területen járhat jelentős emelőhatással: egyszerre erősítheti a kohéziót, növelheti az energiahatékonyságot, járulhat hozzá az éghajlatváltozás elleni harchoz, és ösztönözheti a szociális célok megvalósítását.

Napjainkban a kormányok, a vállalkozások és a családok Európában mindenütt jól megnézik, mire költik a pénzüket. Körültekintően fel kell mérnünk, mely területeken kell meghúznunk a nadrágszíjat, és mely területeken kell befektetnünk a jövőbe. Szigorúnak kell lennünk, ám ugyanakkor támogatnunk kell az európai növekedést.

Az Európai Unió, miközben a jövő érdekében kiadásokat hajt végre, nem nyújtózkodhat tovább lehetőségeinél. Viszonylag kis méretű, a (bruttó nemzeti jövedelem alapján mért) európai összvagyon csupán mintegy 1%-át kitevő költségvetésből kell gazdálkodnunk, amely a tagállami költségvetések ötvenedrészének felel meg. Ebből az összegből kell jelentős hatást gyakorló lépéseket tennünk, minden egyes eurót a lehető leghatékonyabban használva fel.

E döntéseket, amelyek a 2014 és 2020 közötti évekre vonatkoznak, ma hozzuk meg.

Az általunk javasolt uniós költségvetés nem növeli az adófizetők terheit, viszont a korábbinál többet nyújt számukra. Korszerűbbé tesszük az európai költségvetést: egyes területeken megtakarításokat hajtunk végre, hogy többet fordíthassunk azokra a kiemelt területekre, amelyek valóban fontosak. Azokon a területeken, amelyeken Európa sokat tehet, ambiciózus költségvetést javaslunk. Költségvetési javaslatunk összeurópai logikán alapul, amely arra összpontosít, hol aknázhatjuk ki a szinergiákat a források összevonása révén, és amely azokat a fellépéseket támogatja, melyeket költségesebb lenne nemzeti szinten, külön-külön finanszírozni.

Az új költségvetés egyszerűbb, áttekinthetőbb és méltányosabb lesz a korábbiaknál. Képes lesz arra, hogy mobilizálja a magántőkét. A költségvetés finanszírozása érdekében továbbá új bevételi források létrehozását javasoljuk a tagállamok bruttó nemzeti jövedelmén alapuló hozzájárulások részleges kiváltására. Úgy gondoljuk, ez előnyös lesz mind a családok, mind a kormányzatok számára. Így lesz költségvetésünk valóban európai költségvetés – olyan költségvetés, amely elősegíti az integrációt, amely elkerüli, hogy az Unió és a tagállamok kétszer ugyanarra

költsenek, és amely új értéket teremt európai szinten elhatározott, közös fellépések révén, melyek európai perspektíva híján nem lennének végrehajthatók.

A költségvetés jókora szelete irányul arra, hogy az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedést előirányzó Európa 2020 stratégia céljaival összhangban növeljük a foglalkoztatást, és élénkítsük a gazdasági növekedést. Példának okáért, az energetikai, közlekedési és informatikai infrastruktúra hiányzó láncszemeinek finanszírozása érdekében európai összekapcsolódási eszközt hozunk létre. Ennek révén elősegítjük a belső piac integrációját, összekötjük keletet nyugattal, északot déllel, hogy – mindannyiunk előnyére – megteremtsük a valódi területi kohéziót. Az oktatásra, képzésre, kutatásra és innovációra fordított összegek növelésével a költségvetés Európa szellemi tőkéjét is növelni kívánja. E területek fejlesztése létfontosságú annak érdekében, hogy megőrizzük Európa globális versenyképességét, megteremtsük a jövő munkahelyeit, és támogassuk az újításokat. Egy olyan világban, ahol más országcsoportokkal versenyzünk, Európa leginkább akkor lehet sikeres, ha egyesíti a rendelkezésére álló erőforrásokat annak érdekében, hogy az Európa 2020 stratégia célkitűzéseit elérő, messzemenően versenyképes szociális piacgazdaságot hozzon létre. Ma, amikor gazdaságaink minden korábbinál szorosabban függnek egymástól, közös érdekünk, hogy tagállamaink mindegyikében ösztönözzük a gazdaság fellendülését.

Hasonlóképpen, a költségvetésből a mezőgazdaságra fordított összegek igazi, stratégiai fontosságú, közös európai szakpolitika támaszát képezik. E területen a kiadások több mint 70%-a ma már nem nemzeti szinten jelentkezik, és az uniós finanszírozás kevésbé költséges, mint 27 nemzeti agrárpolitika. Korszerűsíteni fogjuk a közös agrárpolitikát, hogy biztonságos és egészséges élelmiszerekkel láthassuk el az embereket, megvédjük a környezetet, és javítsuk a kistermelők helyzetét. Ez a terület jól szemlélteti, hogy egyetlen eurónak egyszerre sok célt lehet, és kell is szolgálnia.

A világ egyre kisebb lesz. A szövetségi kapcsolatrendszerek átrendeződései és az új hatalmak színre lépése nyomán Európának többet kell tennie, ha hallatni akarja szavát a nemzetközi porondon. Növelni fogjuk azt az összeget, amelyet Európa nemzetközi szerepvállalására fordítunk. Több jut majd szomszédságunk számára, és több a legszegényebbek megsegítésére vállalt kötelezettségeink teljesítésére. Ha mi ma nehéz időket élünk, akkor ők folyamatosan a legnehezebb időket élik.

Javaslatunkon vörös fonálként húzódik végig a szolidaritás témája – szolidaritás a legszegényebb tagállamokkal és régiókkal, szolidaritás a migráció kihívásainak közös megoldásában, szolidaritás az energiabiztonságban és szolidaritás az Unión kívüli országok népeivel.

Téves az a közkeletű elképzelés, hogy az Európai Unió a legtöbb pénzt tisztviselőire és ingatlanjaira költi. Valójában mindössze a költségvetés 6%-át teszik ki az adminisztratív kiadások. Meggyőződésem viszont, hogy az európai intézményeknek is szolidaritást kell vállalniuk az európai polgárokkal egy olyan időszakban, amikor minden szinten elvárandó a szigorú költséggazdálkodás és a maximális hatékonyság. Ez az oka annak, hogy a következő hét évben nem növeljük az adminisztratív kiadásokat, és 5%-kal csökkentjük az uniós alkalmazottak létszámát.

Úgy hiszem, hogy nagyra törő, ám felelős javaslatokat teszünk le az asztalra. A költségvetést egyes területeken kiadáscsökkentés, a kiemelt területeken pedig kiadásnövelés jellemzi. Ellenálltunk a kísértésnek, hogy változatlan jellegű költségvetést eredményező, csupán apró módosításokat javasoljunk. Legfontosabb célunk, hogy Európa polgárai pénzükért valódi ellenértéket kapjanak.

Most az Európai Parlamenten, a tagállamokon és a Bizottságon a sor, hogy összeüljenek, és megállapodásra jussanak e javaslatokról. A következő hónapokban kemény vitáknak nézünk elébe, ám úgy hiszem, hogy minden oldalon valódi európai szellemmel felvértezve meg tudunk majd állapodni egy nagyra törő, innovatív, az emberek életében valódi változásokat hozó költségvetésről.

José Manuel Durão Barroso

az Európai Bizottság elnöke

1. HÁTTÉR

Az Európai Unió jövőbeli költségvetésére vonatkozó javaslatának kidolgozása során a Bizottságnak azzal a dilemmával kellett szembenéznie, hogy miközben a tagállamok megszorításokat alkalmaznak és költségvetési konszolidációt hajtanak végre, egyre nő az olyan finanszírozandó szakpolitikai területek száma, ahol az uniós szintű cselekvés révén az EU hatékonyabban tud fellépni. Ennek eredményeként erőteljes összeurópai logikájú költségvetési javaslatot állított össze, amelynek célja, hogy lendületet adjon az Európa 2020 növekedési stratégiának. A javaslat innovatív a benne szereplő kiadási javaslatok minősége szempontjából, valamint a költségvetés javasolt jövőbeli finanszírozási módja tekintetében. Ez utóbbi várhatóan csökkenti majd a tagállamok költségvetésére nehezedő közvetlen hatást és valóban európaivá teszi az uniós költségvetést.

A gazdasági és pénzügyi válság nyomán a fellendülés alátámasztására az Európai Unió jelentős lépéseket tett a gazdaságirányítás koordinálásának javítására. Az Európai Parlament és a tagállamok felismerték, milyen előnyök rejlenek az EU kölcsönös függéseinek a gazdaságpolitikai koordináció európai szemeszterében meghatározott, strukturált kezelésében. A következő pénzügyi keretet úgy tervezték, hogy támogassa e folyamatot. A keret az európai gazdaság hosszú távú, egyes tagállamok jelenlegi pénzügyi nehézségein messze túlmutató jövőképét vázolja fel. Az uniós költségvetés nem „Brüsszelnek" készül, hanem az uniós polgároknak. Méretét tekintve kicsi és a tagállamokban kerül felhasználásra, az Európai Unió és polgárai javát szolgálja. Erőteljes katalizátorhatása révén elősegíti az Unió növekedési stratégiájának megvalósítását, különösen, ha az Európa 2020 stratégia céljainak elérésére használják fel.

A javaslat vezéreleme az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés. A Bizottság a kutatásra és innovációra, az oktatásra és a kkv-k fejlesztésére elkülönített összegek növelését javasolja. Az egységes piacban rejlő további potenciál felszabadítására tesz javaslatot azáltal, hogy a 21. században való működéséhez szükséges infrastruktúrával szereli fel. A javaslat értelmében erőforrás-hatékonyabbá kívánja tenni a közös agrárpolitikát, hogy az ne csak kiváló minőségű élelmiszerrel lásson el bennünket, hanem a környezetgazdálkodáshoz és az éghajlatváltozás elleni küzdelemhez is hozzájáruljon. A szolidaritás témája ugyancsak végigvonul a javaslaton: a legszegényebb tagállamokkal és régiókkal szembeni szolidaritás megnyilvánulása, hogy a kohéziós kiadások legnagyobb részét e területek szükségleteire fordítják; a szolidaritás mutatkozik meg a migrációs kihívások és a katasztrófák közös kezelésében, az energiabiztonság területén, valamint azokkal a harmadik országbeli emberekkel szemben, akik azonnali humanitárius szükségleteik és hosszú távú fejlődésük tekintetében egyaránt rászorulnak a támogatásunkra.

A Bizottság osztja az Európai Parlament azon aggodalmát[1], miszerint „a saját források rendszerének alakulása … aránytalan hangsúlyt helyez a tagállamok közötti nettó egyenlegekre, így ellentmond az EU szolidaritási alapelvének, felhígítja az európai közös érdeket és nagy mértékben figyelmen kívül hagyja az európai hozzáadott értéket". E javaslatokkal a Bizottság új pályára kívánja állítani az EU pénzügyeit: a bruttó nemzeti jövedelem alapján számított hozzájárulások által dominált költségvetéstől elmozdulva valóban „saját forrásokból" kívánja finanszírozni a költségvetés egy részét, ezáltal jobban

[1] Az Európai Parlament 2011. június 8-i állásfoglalása a következőről: Befektetés a jövőbe: új többéves pénzügyi keret a versenyképes, fenntartható és befogadó Európáért.

összhangba kerülve a Szerződéssel is, amely kimondja, hogy az Unió költségvetését teljes egészében saját forrásokból kell finanszírozni.

Az új többéves pénzügyi keretre vonatkozó javaslat kidolgozása során a Bizottság megvizsgálta a jelenlegi kiadási eszközök és programok hatását, széles körben konzultált az érdekeltekkel[2], és elemezte az új többéves pénzügyi kereten belül megvalósítandó eszközök és programok kivitelezésére rendelkezésre álló lehetőségeket[3].

2. A JAVASOLT TÖBBÉVES PÉNZÜGYI KERET

A következő többéves pénzügyi keret vonatkozásában javaslandó teljes összegről való döntéshozatal során a Bizottság figyelembe vette az Európai Parlament azon álláspontját, miszerint „a következő többéves pénzügyi keret befagyasztása a 2013. évi szinten …nem életképes opció … [és] … a következő többéves pénzügyi kerethez a források legalább 5%-os növelésére van szükség”[4]. Ugyancsak észben tartotta az Európai Tanács következtetéseit[5], amelyek értelmében alapvető fontosságú, hogy „a következő többéves pénzügyi keretben tükröződjenek azok a tagállami konszolidációs törekvések is, amelyek a hiány és az államadósság fenntarthatóbb pályára állítását célozzák. Tiszteletben tartva a különböző intézmények szerepét és az európai célkitűzések teljesítését, … [biztosítani kell], hogy az uniós szintű kiadások megfelelő mértékben járuljanak hozzá ezekhez az erőfeszítésekhez.”

A Bizottságnak meggyőződése, hogy az uniós szintű kiadások hozzáadott értéket képviselnek. A többéves pénzügyi keret kiadásai jelenleg az uniós GNI-nek csupán alig több mint 1%-át teszik ki – ez alacsony érték az Európai Parlament és a Tanács által rendszeresen azonosított összeurópai szükségletekhez képest. A Bizottság a kötelezettségvállalások vonatkozásában a GNI 1,05 %-át kitevő pénzügyi keretre tesz javaslatot, ami a GNI 1 %-ának megfelelő kifizetést von maga után. További 0,02 %, a többéves pénzügyi kereten kívüli lehetséges kiadással, valamint 0,04 %, a költségvetésen kívüli kiadással együtt a teljes összeg a GNI 1,11 %-át teszi ki; ez magában foglalja a válságokra és vészhelyzetekre (amelyeket nem lehet előre látni, pl. a humanitárius beavatkozások) elkülönített összegeket, valamint azon kiadásokat, amelyek a tagállamok ad hoc hozzájárulásaiból részesülnek (például az EFA, amelynek esetében a hozzájárulási kulcs eltér az uniós költségvetés hozzájárulási kulcsától). Az e pénzügyi keretre vonatkozó javaslat kidolgozása során a Bizottság próbálta megtalálni a megfelelő egyensúlyt az ambíciók és a realizmus között, tekintetbe véve a költségvetési tárgyalások időszakának körülményeit is.

---

2 Az uniós költségvetés felülvizsgálatának elfogadását megelőzően lebonyolított konzultációs eljárás részleteit lásd például a következő címen: http://ec.europa.eu/budget/reform/issues/read_en.htm.

3 A 2007-2013 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi kereten belüli kiadások Bizottság általi értékelésének részleteit, valamint a jelenlegi javaslat hatásainak elemzését a kapcsolódó szolgálati munkadokumentum (SEC(2011) 868) tartalmazza.

4 Az Európai Parlament 2011. június 8-i állásfoglalása a következőről: Befektetés a jövőbe: új többéves pénzügyi keret a versenyképes, fenntartható és befogadó Európáért.

5 Az Európai Tanács 2010. október 29-i ülésének következtetései.

A többéves pénzügyi keretre vonatkozó bevált gyakorlattal összhangban a Bizottság jövőbeli pénzügyi kötelezettségvállalásokban kifejezve terjeszti elő javaslatát. A javaslat részletesen bemutatja a kifizetések tervezett ütemét is, nagyobb előrejelezhetőséget biztosítva ezáltal. Az előrejelezhetőség különösen fontos a költségvetési konszolidáció idején, ami a kifizetési szintek szoros ellenőrzését követeli meg a következő időszak elején.

A Bizottság a következő többéves pénzügyi keretre tesz javaslatot a 2014-2020 közötti időszakra:

TÖBBÉVES PÉNZÜGYI KERET (EU-27)

(millió EUR - 2011. évi árak)

KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁSI ELŐIRÁNYZATOK	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2014-2020 ÖSSZESEN
1. Intelligens és inkluzív növekedés	**64.705**	**66.587**	**68.137**	**69.957**	**71.593**	**73.762**	**76.169**	**490.909**
ebből: gazdasági, társadalmi és területi kohézió	50.468	51.543	52.542	53.609	54.798	55.955	57.105	376.020
2. Fenntartható növekedés: természeti erőforrások	**57.386**	**56.527**	**55.702**	**54.861**	**53.837**	**52.829**	**51.784**	**382.927**
ebből: piachoz kapcsolódó kiadások és közvetlen kifizetések	42.244	41.623	41.029	40.420	39.618	38.831	38.060	281.825
3. Biztonság és uniós polgárság	**2.532**	**2.571**	**2.609**	**2.648**	**2.687**	**2.726**	**2.763**	**18.535**
4. Globális Európa	**9.400**	**9.645**	**9.845**	**9.960**	**10.150**	**10.380**	**10.620**	**70.000**
5. Igazgatás	**8.542**	**8.679**	**8.796**	**8.943**	**9.073**	**9.225**	**9.371**	**62.629**
ebből: az intézmények igazgatási kiadásai	6.967	7.039	7.108	7.191	7.288	7.385	7.485	50.464
KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁSI ELŐIRÁNYZATOK ÖSSZESEN	**142.565**	**144.009**	**145.088**	**146.369**	**147.340**	**148.921**	**150.708**	**1.025.000**
a GNI százalékában	1,08%	1,07%	1,06%	1,06%	1,05%	1,04%	1,03%	1,05%
KIFIZETÉSI ELŐIRÁNYZATOK ÖSSZESEN	**133.851**	**141.278**	**135.516**	**138.396**	**142.247**	**142.916**	**137.994**	**972.198**
a GNI százalékában	1,01%	1,05%	0,99%	1,00%	1,01%	1,00%	0,94%	1,00%
A TÖBBÉVES PÉNZÜGYI KERETEN KÍVÜL								
Sürgősségisegély-tartalék	350	350	350	350	350	350	350	2.450
Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap	429	429	429	429	429	429	429	3.000
Szolidaritási Alap	1.000	1.000	1.000	1.000	1.000	1.000	1.000	7.000
Rugalmassági eszköz	500	500	500	500	500	500	500	3.500
Mezőgazdasági válságokra képzett tartalék	500	500	500	500	500	500	500	3.500
ITER	886	624	299	291	261	232	114	2.707
GMES	834	834	834	834	834	834	834	5.841
EFA AKCS	3.271	4.300	4.348	4.407	4.475	4.554	4.644	29.998
EFA TOT	46	46	46	46	46	46	46	321
Globális Éghajlatpolitikai és Biodiverzitási Alap	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
A TÖBBÉVES PÉNZÜGYI KERETEN KÍVÜL ÖSSZESEN	**7.815**	**8.583**	**8.306**	**8.357**	**8.395**	**8.445**	**8.416**	**58.316**
TÖBBÉVES PÉNZÜGYI KERET ÉS A TÖBBÉVES PÉNZÜGYI KERETEN KÍVÜL ÖSSZESEN	**150.380**	**152.591**	**153.394**	**154.725**	**155.735**	**157.366**	**159.124**	**1.083.317**
a GNI százalékában	1,13%	1,13%	1,12%	1,12%	1,11%	1,10%	1,09%	1,11%

3. AZ UNIÓS KÖLTSÉGVETÉS FINANSZÍROZÁSA

A pénzügyi keret korszerűsítésére nem csupán a kiadási prioritások és a kiadások megtervezése terén van szükség, hanem az uniós költségvetés finanszírozása vonatkozásában is – ezt ugyanis az elmúlt években egyre növekvő mértékben kérdőjelezték meg. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés megerősíti azt az eredeti szándékot, miszerint az uniós költségvetést teljes egészében saját forrásokból kell finanszírozni. A valós helyzet azonban az, hogy jelenleg az uniós finanszírozás több mint 85 %-a a bruttó nemzeti jövedelemből (GNI) és a héából számított statisztikai aggregátumokon alapul. Ezeket széles körben a tagállamok által minimalizálandó nemzeti hozzájárulásnak tekintik. Ennek következtében egyre inkább erősödik a nettó befizetők „vissza a pénzemet" hozzáállása, ami megkérdőjelezi az uniós költségvetés létjogosultságát és az Unió egészén átívelő szolidaritási elvet. Mindez emellett a nettó kifizetésekre és egyenlegekre való túlzott összpontosításhoz is vezetett, és megakadályozta az uniós költségvetést abbéli szerepének kiteljesítésében, hogy az EU egésze számára nyújtson hozzáadott értéket.

Elérkezett az ideje, hogy ismét összehangoljuk az uniós finanszírozást az autonómia, az átláthatóság és a méltányosság elveivel, és felvértezzük az Uniót mindazzal, ami az egyeztetett szakpolitikai célkitűzések eléréséhez szükséges. Az új saját forrásokra vonatkozó javaslat célja nem a teljes uniós költségvetés növelése, hanem az, hogy elmozduljunk a „vissza a pénzemet!" felfogástól és nagyobb fokú átláthatóságot vigyünk a rendszerbe. Nem arra irányul, hogy költségvetési szuverenitást adjon az EU-nak, sokkal inkább arra, hogy visszatérjünk a szerződések eredeti szándékához közelebb lévő finanszírozási mechanizmusokhoz. Így a Bizottság javaslata a tagállami költségvetésekből származó közvetlen hozzájárulások csökkenését eredményezi.

A költségvetés felülvizsgálata[6] során a Bizottság összeállította azon lehetséges finanszírozási eszközök nem teljes körű jegyzékét, amelyek fokozatosan felválthatnák a nemzeti hozzájárulásokat, és csökkenthetnék a nemzeti államháztartásokra nehezedő terheket. Felsorolta emellett az egyes eszközök mérlegelése során alkalmazandó kritériumokat is. A Bizottság részletesen elemezte a lehetőségeket[7], és úgy határozott, hogy új, a pénzügyi szektorban kivetett adón alapuló sajátforrás-rendszert és új héa-alapú forrást javasol. Ezek az új saját források az uniós költségvetés részleges finanszírozását oldanák meg, és teljes egészében kiválthatnák a jelenlegi összetett héa-alapú forrásokat (a Bizottság ezek megszüntetését javasolja), és csökkenthetnék a GNI-alapú források arányát. Az új saját forrásokról szóló tanácsi határozatra vonatkozó bizottsági javaslat részleteit egy, e közleményt kísérő jogalkotási szöveg tartalmazza[8]. Ebben az összefüggésben a Bizottság támogatja az Európai Parlament azon felhívását, hogy a téma megvitatására a nemzeti parlamentek részvételével hívjanak össze parlamentközi konferenciát.

A fent bemutatott okokból a Bizottság javasolja továbbá a kedvezmények és korrekciók problémakörének jelentős egyszerűsítését. A tagállamok által az uniós költségvetésbe teljesített befizetések, illetve a különböző uniós kiadásokból kapott összegek közötti különbségek kiegyenlítésére tett kísérletek torzítják a költségvetést, és rontják annak hozzáadottérték-teremtő képességét. Ezért a Bizottság – az Európai Tanács 1984. évi

---

6 COM(2010)700.

7 A részleteket lásd a közleményt kísérő, SEC(2011) 876 számú szolgálati munkadokumentumban.

8 COM(2011)510.

fontainebleau-i ülésének vonatkozó következtetéseivel összhangban – azon tagállamok hozzájárulásainak korlátozását javasolja, amelyek máskülönben a relatív jóllétükhöz viszonyítva túlzott mértékű költségvetési teherrel szembesülnének.

4. AZ UNIÓS KÖLTSÉGVETÉST ALÁTÁMASZTÓ ALAPELVEK

Az uniós költségvetés különbözik a nemzeti költségvetésektől. Az EU nem finanszíroz közvetlenül sem egészségügyet, sem oktatást. Nem finanszírozza a rendőrséget, sem a honvédelmi erőket, mint a nemzeti költségvetések. Logikája összeurópai, nem nemzeti. Viszonylag kis mérete lehetővé teszi, hogy azokra a területekre összpontosítsák, ahol jelentős uniós hozzáadott értéket teremt[9]. Az uniós költségvetés nem kíván olyan beavatkozásokat finanszírozni, amelyekhez a tagállamok saját maguk is képesek a forrást biztosítani. Az uniós költségvetés azért létezik, mert vannak olyan tevékenységek, amelyek finanszírozása az EU működésének lehetővé tételéhez szükséges, továbbá olyanok, amelyek gazdaságosabban és hatékonyabban valósíthatók meg az uniós költségvetés általi kollektív finanszírozás révén. Az uniós költségvetés létezésének céljai:

(a) azon közös szakpolitikák finanszírozása, amelyek esetében a tagállamok megállapodtak, hogy uniós szinten kell kezelni őket (például a közös agrárpolitika);

(b) valamennyi tagállam és régió közötti szolidaritás kifejezése a leggyengébb régiók fejlődésének támogatása érdekében – ez lehetővé teszi az EU számára, hogy egyetlen gazdasági térségként működjön (például a kohéziós politika révén);

(c) a belső piac teljessé tételét célzó olyan fellépések finanszírozása, amelyeket még a leggazdagabb tagállamok sem tudnának saját maguk finanszírozni. Az uniós költségvetés a tisztán nemzeti perspektíva helyett összeurópai szemléletmódot tesz lehetővé (például páneurópai infrastruktúra-beruházások finanszírozása révén). Elősegíti a különböző, részben azonos célkitűzéseket követő tagállami programokkal való költséges párhuzamosságok kiszűrését;

(d) szinergiahatások és méretgazdaságosság biztosítása az együttműködés és a közös megoldások elősegítése révén azon kérdések esetében, amelyeket a tagállamok önmagukban nem tudnának kezelni (például a világszínvonalú kutatás és innováció, a belügyi együttműködés, a migráció és az igazságszolgáltatás terén);

(e) válaszadás azon tartós, illetve újonnan felmerülő kihívásokra, amelyek közös, páneurópai megközelítést tesznek szükségessé (például a környezetvédelem, az éghajlatváltozás, a humanitárius segítségnyújtás, a demográfiai változások és a kultúra területén).

Fentiek fényében a Bizottság az új többéves pénzügyi keret kidolgozása során végrehajtotta a 2010. évi költségvetési felülvizsgálatban rögzített elveket:

- összpontosítás a fő szakpolitikai prioritások érvényesítésére
- összpontosítás az uniós hozzáadott értékre

---

[9] Az uniós kiadások által teremtett hozzáadott értékre példákat a közleményt kísérő szolgálati munkadokumentum (SEC(2011) 867) tartalmaz.

- összpontosítás a hatásokra és az eredményekre

- kölcsönös előnyök biztosítása szerte az Európai Unióban.

Az uniós költségvetés számokban fejezi ki a szakpolitikákat. Ennek megfelelően a finanszírozásnak összhangban kell lennie az érintett terület létező szabályozási környezetével és szakpolitikai prioritásaival. A finanszírozásnak az elvárt eredményre kell vezetnie – az állami hatóságok nem jogosultak tetszés szerint elkölteni a kapott forrásokat, azért részesülnek uniós finanszírozásban, hogy annak segítségével valósítsák meg a közösen megállapított uniós célkitűzéseket. Ezért a többéves pénzügyi keretre vonatkozó jelen javaslatban szereplő programokat és eszközöket úgy tervezték újra, hogy biztosítsák: eredményeik és hatásaik előreviszik az Unió fő szakpolitikai prioritásait. A finanszírozási programok és eszközök következő generációja az eredményekre, a feltételesség fokozott alkalmazására és a teljesítés egyszerűsítésére összpontosít:

- **Az eredmények** világosan kapcsolódnak majd az Európa 2020 stratégia végrehajtásához és céljainak eléréséhez. Ez a programok korlátozott számú, a kritikus tömeget elérő kiemelt prioritásra és cselekvésre összpontosítását jelenti. El kell kerülni a szétaprózódást és az összehangolatlan intervenciókat. Ahol lehetséges, az integrált programozás, valamint a végrehajtási, jelentéstételi és kontrollmechanizmusok egységes rendszerének biztosítása érdekében a meglévő programokat összevonják (például a belügyek, az oktatás és a kultúra területén) és/vagy újratervezik (például a kutatás és a kohézió esetében).

- **Egyszerűsítés:** a jelenlegi finanszírozási szabályok nem csupán a közpénzek elköltési módjával kapcsolatos elszámoltathatóság igényére adott válaszul alakultak ki, céljuk volt a múltbeli problémák figyelembe vétele is. Az eredmény szerteágazó és összetett, nehezen végrehajtható és nehezen ellenőrizhető. Ez az összetettség súlyos adminisztratív terhet ró a kedvezményezettekre éppúgy, mint a Bizottságra és a tagállamokra, továbbá azt a nem szándékolt hatást válthatja ki, hogy az érintetteket visszatartja a részvételtől és késedelmet szenved a végrehajtás. Jelenleg is folyamatban van az általános szabályok (költségvetési rendelet) és az egyes ágazatokra vonatkozó szabályok egyszerűsítését célzó munka.

- **Feltételesség**: Az inputok helyett az eredményekre való összpontosítás fokozása érdekében a programok és eszközök vonatkozásában bevezetésre kerül a feltételesség. Ez különösen a kohéziós politika és a mezőgazdaság nagy kiadási blokkjai esetében releváns – e területeken a kedvezményezetteknek és a tagállamoknak bizonyítaniuk kell, hogy a kapott forrásokat az uniós szakpolitikai prioritások előmozdítására használják fel. Általánosabban szólva, a Bizottság biztosítani fogja az EU átfogó gazdaságpolitikája és az uniós költségvetés közötti koherenciát, elsősorban azon helyzetek elkerülése érdekében, ahol az uniós finanszírozás hatékonyságát aláássák az elhibázott makrofiskális politikák.

- **Beruházásösztönzés:** A magánszektorral történő, innovatív pénzügyi eszközökre vonatkozó együttműködés révén lehetővé válik az uniós költségvetés hatásának megnövelése, nagyobb számú stratégiai beruházást téve lehetővé és ezáltal fokozva az EU növekedési potenciálját. Az elsősorban az Európai Beruházási Bankkal (EBB), valamint a nemzeti és nemzetközi pénzügyi intézményekkel folytatott együttműködés tapasztalatai kedvezőek, így azokat továbbviszik az új többéves pénzügyi keretbe. A pénzügyi szektor számára garanciák és kockázatmegosztási

megállapodások révén jelentősebb volumenű tőkebefektetés és nagyobb összegű hitelfolyósítás válik lehetővé az innovatív vállalatok részére és az infrastruktúraprojektekhez. Ily módon ezek a pénzügyi eszközök is hozzá tudnak járulni a pénzügyi piacok válságot követő átfogó fejlődéséhez.

5. A FŐBB ÚJ ELEMEK

A Bizottság célja, hogy az új uniós költségvetés kiadásai másképpen kerüljenek elköltésre, nagyobb hangsúlyt fektetve az eredményekre és a teljesítményre, az Európa 2020 stratégia megvalósítására összpontosítva a kohéziós politikában a feltételesség szigorítása, illetve a mezőgazdasági termelőknek nyújtott közvetlen támogatások környezetbarátabbá tétele révén. A következő költségvetést korszerűsíteni kell a források olyan kiemelt területekre csoportosítása révén, mint a páneurópai infrastruktúra, a kutatás és az innováció, az oktatás és a kultúra, az EU külső határainak védelme és a külkapcsolati prioritások, többek közt az uniós szomszédságpolitika. A költségvetés minden fő eszköz és beavatkozás integráns részeként kezeli az olyan horizontális szakpolitikai prioritásokat, mint pl. a környezetvédelem és az éghajlatváltozás elleni küzdelem. Az egyes szakpolitikai területek esetében alkalmazott megközelítés részleteit a közlemény II. része tartalmazza. A következő szakasz a főbb kiadási területeken végrehajtandó legfontosabb változtatásokat tartalmazza.

5.1. Horizont 2020: a kutatás, az innováció és a technológiai fejlődés közös stratégiai kerete

Az EU jelentős innovációs szakadékkal[10] áll szemben, amelyet meg kell szüntetnie, ha versenyben kíván maradni más fejlett gazdaságokkal és a feltörekvő, fejlődő gazdaságokkal. Az EU, mint egész számos kulcsfontosságú mutató tekintetében lemaradásban van Japán és az Egyesült Államok mögött, például a bejegyzett szabadalmak száma, az exportált közepes és csúcstechnológiás termékek száma és a kutatásra és fejlesztésre fordított kiadások GDP-n belüli aránya tekintetében.

A kutatás és az innováció elősegítik a munkahelyteremtést, a jólétet és az életminőséget. Bár az EU számos technológia vonatkozásában világelső, a hagyományos versenytársak és a feltörekvő gazdaságok egyaránt egyre nagyobb kihívást támasztanak. A közös programok révén összevonhatók a kutatási erőfeszítések, és olyan eredmények érhetők el, amelyeket a tagállamok önállóan nem tudnának megvalósítani.

A feladat a kutatásba és fejlesztésbe történő beruházás egész Unióra kiterjedő fokozásának ösztönzése, hogy megvalósuljon az Európa 2020 stratégiában szereplő kiemelt cél: a beruházások mértéke érje el a GDP 3%-át. Az EU-nak javítania kell azon képességét is, hogy a tudományos ismereteket olyan szabadalmaztatott eljárásokká és termékekké alakítsa, amelyek nem csupán a csúcstechnológiai iparágakban, hanem – ami talán még fontosabb – a hagyományos ágazatokban is felhasználhatók. Ehhez egyaránt szükség van az állami hatóságok, a magánszektor és a kutatói társadalom erőfeszítéseire. A Bizottság az Európai Kutatási Tanács létrehozásával kezdte meg az uniós kutatásirányítási struktúrák átfogó javítását, ez mostanra már pozitív eredményeket szül. A Bizottság javaslata szerint ennél is tovább kell lépni és át kell szervezni az EU jelenlegi kutatás- és innovációfinanszírozási eszközeit (nevezetesen a kutatási keretprogramokat és a versenyképességi és innovációs

[10] Lásd az Innovatív Unió 2011. évi versenyképességi jelentését, SEC(2011) 739.

programot) annak érdekében, hogy erősebb kapcsolat jöjjön létre a meghatározott szakpolitikai célkitűzésekkel, és egyszerűsödjenek a végrehajtási eljárások. Mindez csökkenti a kedvezményezettekre nehezedő adminisztratív terheket is.

A Bizottság azt javasolja, hogy a kutatás és az innováció jövőbeli finanszírozása az Európa 2020 stratégiában szilárdan rögzített három területen alapuljon, ezek a következők:

- kiválóság a tudományos alapok tekintetében;
- a társadalmi kihívások kezelése;
- ipari vezető szerep kialakítása és a versenyképesség fokozása.

Egy közös stratégiai keret (amelyet Horizont 2020-nak hívnak majd) megszünteti a széttöredezettséget és nagyobb fokú koherenciát biztosít, többek között a nemzeti kutatási programokkal. Szorosan kapcsolódik majd a fő ágazati szakpolitikai prioritásokhoz, mint például az egészségügy, az élelmezésbiztonság és a biogazdaság, az energiaügy és az éghajlatváltozás. Az Európai Technológiai Intézet a Horizont 2020 program részét képezi majd, és jelentős szerepet fog játszani a tudásháromszög három oldalának (oktatás, innováció és kutatás) a tudás- és innovációs közösségek révén történő közelítésében. A kockázatmegosztó finanszírozási mechanizmus sikeres példája nyomán a kutatásfinanszírozás új megközelítésének egyik jellemzője az innovatív pénzügyi eszközök fokozottabb alkalmazása lesz.

A Bizottság a 2014-2020 közötti időszakra 80 milliárd EUR allokálását javasolja a kutatás és innováció közös stratégiai kutatási keretéhez.

Ezt a finanszírozást a strukturális alapok jelentős, kutatáshoz és innovációhoz nyújtott támogatása egészíti ki. A 2007-2013 közötti időszakban például mintegy 60 milliárd EUR-t költöttek kutatásra és innovációra Európa régióiban. A jövőben is hasonló szintű kiadások várhatók.

5.2. Szolidaritás és beruházás a fenntartható növekedésért és foglalkoztatásért

A kohéziós politika az EU szegényebb és leggyengébb régióival szembeni szolidaritás egyik fontos megnyilvánulási módja, azonban ennél többet foglal magában. Az EU egyik legnagyobb sikere azon képessége, hogy valamennyi polgárának életszínvonalát növelni tudta. Ezt nem csupán a szegényebb tagállamok és régiók fejlődéséhez és növekedéséhez nyújtott segítség révén érte el, hanem az egységes piaci integráció terén játszott szerepén keresztül is. Az egységes piac méretéből kifolyólag az EU teljes területén, gazdagnak és szegénynek, kicsinek és nagynak egyaránt jelentős méretű piacokat és méretgazdaságosságot biztosít. A múltbéli kiadások értékelése során a Bizottság számos példát talált olyan hozzáadott értékre és növekedést ösztönző és munkahelyteremtő beruházásokra, amelyek az uniós költségvetés támogatása nélkül nem valósultak volna meg. Az eredmények azonban bizonyos mértékű szétszóródásra és a prioritások hiányára is rámutatnak. A közpénzek szűkössége idején és egy olyan időszakban, amikor a növekedésösztönző beruházásokra minden eddiginél nagyobb szükség van, a Bizottság úgy határozott, jelentős változtatásokat javasol a kohéziós politika terén.

A kohéziós politika az EU egészében központi szerepet játszik az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek és céljainak megvalósításában. A Bizottság a kohéziós kiadások

eredményorientáltságának és hatékonyságának fokozását javasolja, a kohéziós politikának az Európa 2020 célkitűzéseihez való szisztematikusabb hozzákapcsolása révén. Ezenfelül javaslatot tesz még egy új régiótípus, az **átmeneti régió** bevezetésére, amivel kiváltható a jelenlegi fokozatos be-, illetve kivezetési rendszer. Ebbe a kategóriába tartozik majd minden olyan régió, ahol az egy főre jutó GDP az EU-27 átlagának 75 %-a és 90 %-a közé esik.

A munkanélküliség és a szegénység tartósan magas aránya mind uniós, mind nemzeti szinten cselekvést tesznek szükségessé. Mivel az Uniónak a képesítési szintek hiányosságaiban, az aktív munkaerőpiaci politika és az oktatási rendszerek alulteljesítésében, a marginalizálódott csoportok társadalmi kirekesztésében és a munkaerő kis mértékű mobilitásában megnyilvánuló, egyre súlyosbodó kihívásokkal kell szembenéznie, egyaránt szükség van szakpolitikai kezdeményezésre és konkrét támogató intézkedésekre. E kihívások közül többet is felerősített a pénzügyi és gazdasági válság, a demográfiai és migrációs tendenciák, valamint a technológiai változások gyors üteme. Hacsak nem kezeljük őket hatékonyan, jelentős akadályt képeznek a társadalmi kohézió és a versenyképesség előtt. Ezért létfontosságú, hogy az infrastruktúrába, a regionális versenyképességbe és a vállalkozásfejlesztésbe történő növekedésösztönző beruházásokat a munkaerőpiaci szakpolitikához, az oktatáshoz, képzéshez, a társadalmi befogadáshoz, a munkavállalók, a vállalkozások és vállalkozók alkalmazkodóképességéhez és az igazgatási kapacitáshoz kapcsolódó intézkedések egészítsék ki.

Ezen a területen központi szerep jut az Európai Szociális Alapnak (ESZA): a Bizottság azt javasolja, hogy írják elő a tagállamok számára annak meghatározását, hogyan járulnak hozzá a különböző finanszírozási eszközök az Európa 2020 stratégia kiemelt céljaihoz, többek között azáltal, hogy minden egyes régiótípus esetében meghatározzák az ESZA strukturális alapokból származó támogatáson belüli minimum arányát (25 % a konvergenciarégiók esetében, 40 % az átmeneti régiók esetében, 52 % a versenyképességi régiók esetében, arra alapozva, hogy a Kohéziós Alap továbbra is a kohéziós szakpolitikai allokációk egyharmadát teszi ki a támogatható tagállamokban, és a területi együttműködés nélkül). Ezen arányok alkalmazása az ESZA 25 %-os átfogó minimum-arányát eredményezi a kohéziós politikához allokált 84 milliárd EUR-s költségvetésből. Az ESZA-t számos, közvetlenül a Bizottság által irányított eszköz egészíti ki, például a PROGRESS és a munkahelyteremtést támogató EURES hálózat.

Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap (EGAA) a pénzügyi kereten kívüli rugalmas alap, amely a globális kereskedelmi viszonyok változása következtében állásukat vesztett munkavállalókat támogatja és segíti őket abban, hogy a lehető leggyorsabban új munkahelyet találjanak. Az ehhez szükséges összegek évről évre változnak, ezért javasolja a Bizottság, hogy az EGAA továbbra is maradjon a pénzügyi kereten kívül. Az EGAA azon mezőgazdaságból élők megsegítésére is felhasználható, akiknek a megélhetését befolyásolhatja a globalizáció.

Az uniós kiadások hatékonyságának növelése érdekében és a Lisszaboni Szerződés területi megközelítésével összhangban a Bizottság közös stratégiai keret létrehozását javasolja valamennyi strukturális alap számára, hogy az Európa 2020 stratégia célkitűzéseit beruházási prioritásokká lehessen konvertálni. Ennek célja, hogy életet leheljen a Lisszaboni Szerződés területi kohézióra vonatkozó célkitűzésébe. Operatív szinten a Bizottság partnerségi szerződés megkötését javasolja minden egyes tagállammal. Ezek a szerződések rögzítik majd a partnerek nemzeti és regionális szintű, az allokált forrásoknak az Európa 2020 stratégia végrehajtására történő felhasználására vonatkozó kötelezettségvállalásait, vagyis olyan

teljesítménykeretet alkotnak, amelyhez képest értékelhető a kötelezettségvállalások terén elért előrelépés.

Ezért szoros kapcsolatot kell teremteni a nemzeti reformprogramokkal és a tagállamok által összeállított stabilitási és konvergenciaprogramokkal, valamint az ezek alapján a Tanács által elfogadott országspecifikus ajánlásokkal. Annak biztosítására, hogy a kohéziós kiadások hatékonyságát ne ássák alá az instabil makrofiskális politikák, az új gazdaságirányításhoz kapcsolt feltételesség egészíti majd ki az egyes szerződésekben rögzített, ágazatspecifikus előzetes feltételességet.

A szerződések világos célkitűzéseket és mutatókat határoznak meg, és korlátozott számú feltételt állapítanak meg (mind előzetes, mind pedig az eredmények eléréséhez kötött feltételeket, hogy nyomon követhetők legyenek), továbbá kötelezettségvállalást tartalmaznak arra vonatkozóan, hogy a kohéziós politikáról szóló éves jelentésben beszámolnak az elért előrehaladásról. A finanszírozás korlátozott számú prioritásra irányul – a versenyképességi és az átmeneti régiók az ESZA-n kívüli teljes költségvetési allokációjukat mindenekelőtt az energiahatékonyságra, a megújuló energiákra és a kkv-k versenyképességére és innovációjára fordítják, míg a konvergenciarégiók a prioritások valamivel szélesebb köréhez (szükség esetén az intézményi kapacitásépítést is beleértve) használják fel a hozzájuk rendelt összegeket.

A teljesítmény fokozása érdekében új feltételességi rendelkezések kerülnek bevezetésre azt biztosítandó, hogy az uniós finanszírozás eredményorientált és erőteljes ösztönzőket hoz létre a tagállamok számára az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek és céljainak a kohéziós politika révén történő hatékony teljesítéséhez. A feltételesség mind előzetes, mind utólagos feltételek formájában megjelenik: előbbieknek a források kifizetése előtt teljesülniük kell, míg utóbbiak a teljesítménytől teszik függővé további források rendelkezésre bocsátását. Az előrehaladás hiánya e feltételek teljesítése terén a források felfüggesztéséhez vagy törléséhez vezet.

A feltételesség az eredményekre és a pénzügyi források hatékony felhasználásának biztosításához szükséges reformok végrehajtásának ösztönzésére alapul majd. Az eredményorientáltság és az Európa 2020 stratégia célkitűzései elérésének megerősítésére a kohéziós költségvetés 5 %-át elkülönítik, és a félidős értékelést követően azokhoz a tagállamokhoz allokálják, amelyeknek programjai elérték az Európa 2020 stratégia céljaihoz és célkitűzéseihez kapcsolódó program-célkitűzések elérésére vonatkozóan meghatározott mérföldköveket. A mérföldkövek a kohéziós politika szabályaival összhangban kerülnek meghatározásra.

A jelenlegi pénzügyi kerettel kapcsolatos tapasztalatok szerint számos tagállamnak okoz nehézséget jelentős uniós források korlátozott időtartamon belüli felhasználása. A jelenlegi finanszírozási időszak végén a fel nem használt előirányzatokból keletkezett számottevő hátralék a projektek előkészítése, a kötelezettségvállalások és a kiadások terén tapasztalható késedelmeknek tudható be. Ezenfelül egyes tagállamokban a költségvetési helyzet megnehezítette a források nemzeti társfinanszírozáshoz történő felszabadítását. A forrásfelvételi képesség javítása érdekében a Bizottság a következő lépéseket javasolja:

- a kohéziós allokációk felső korlátjának rögzítése a GNI 2,5 %-ában;

- a társfinanszírozási ráta átmeneti, 5-10 százalékpontos növelésének engedélyezése azokban az esetekben, amikor a tagállam az EUMSZ 136. vagy 143. cikkének megfelelő pénzügyi támogatásban részesül, így a nemzeti költségvetéssel szemben elvárt erőfeszítés a költségvetési konszolidáció idején úgy csökken, hogy közben az uniós finanszírozás teljes szintje változatlan marad;

- bizonyos, az igazgatási kapacitás javítására vonatkozó feltételek beemelése a partnerségi szerződésekbe.

Az új többéves pénzügyi eszköz esetében a Bizottság a kohéziós finanszírozás legszegényebb régiókra és tagállamokra összpontosítását javasolja. Javasolja továbbá a konvergenciarégió besorolásból kikerülő régióknak való segítségnyújtást a támogatási intenzitásnak a versenyképességi régióvá való esetleges közvetlen átsorolással szükségessé váló csökkentésének korlátozása révén. Ezért a Bizottság azt javasolja, hogy ezek a régiók a következő többéves pénzügyi keret időszakára tarthassák meg korábbi allokációik kétharmadát. Ezek a régiók más, hasonló GDP-szintű (az EU GDP-jének 75 és 90 %-a között) régiókkal együtt alkotnák az „átmeneti régiók” elnevezésű új kategóriát.

A Bizottság 376 milliárd EUR allokálását javasolja a 2014-2020 időszakra a kohéziós politika eszközeire.

Ez az összeg a következőket foglalja magában:

- **162,6 milliárd EUR a konvergenciarégióknak;**
- **38,9 milliárd EUR az átmeneti régióknak;**
- **53,1 milliárd EUR a versenyképességi régióknak;**
- **11,7 milliárd EUR a területi együttműködésre;**
- **68,7 milliárd EUR a Kohéziós Alapnak;**

és 40 milliárd EUR az európai összekapcsolódási eszköz számára (lásd az 5.3. pontot).

Az Európai Szociális Alap (a régiótípusokra vonatkozó 25/40/52 képlet alapján) az európai összekapcsolódási eszköz nélkül vett kohéziós keretösszeg legalább 25 %-át teszi majd ki, azaz 84 milliárd EUR-t.

A többéves pénzügyi kereten kívül:

- **3 milliárd EUR az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak**
- **7 milliárd EUR az Európai Szolidaritási Alapnak**

5.3. Európa összekapcsolódása

A teljes egészében működő egységes piac a korszerű, kiváló teljesítményű infrastruktúrától függ, amely mindenekelőtt a közlekedés, az energiaügy és az információs és kommunikációs technológiák (IKT) terén köti össze Európát.

Becslések szerint a 2014-2020 közötti időszakban mintegy 200 milliárd EUR-ra van szükség a transzeurópai energiahálózat befejezéséhez, 540 milliárd EUR-t kell beruházni a transzeurópai közlekedési hálózatba, és több mint 250 milliárd EUR-t az IKT-be. Miközben a

piac képes a szükséges beruházások nagy hányadának megvalósítására, és ezt meg is kell tennie, vannak kezelendő piaci hiányosságok: meg kell szüntetni a tartósan fennálló réseket, a szűk keresztmetszeteket, és biztosítani kell a megfelelő határon átnyúló kapcsolatokat. A tapasztalatok azonban azt mutatják, hogy a nemzeti költségvetések sosem fogják kellőképpen kiemelt területként kezelni a több országra kiterjedő, határon átnyúló beruházásokat, amelyek ellátnák az egységes piacot a számára szükséges infrastruktúrával. Ez egy újabb példa az uniós költségvetés hozzáadott értékére. Az uniós költségvetés biztosítani tudja a perifériákat a központtal összekötő, valamennyiünk javát szolgáló összeurópai projektek finanszírozását.

Ezért a Bizottság úgy határozott, hogy az uniós szükségleteket kielégítő infrastruktúra-fejlesztések felgyorsítása érdekében javaslatot tesz egy európai összekapcsolódási eszközre. Ezek a növekedésösztönző kapcsolatok javítják a belső piachoz való hozzáférést és megszüntetik egyes területek gazdasági elszigeteltségét. Az EU azon részei például, amelyek még nem kapcsolódnak a fő villamosenergia- és gázhálózatokhoz, a más tagállamok által azok energiaellátása érdekében tett beruházásoktól függnek. Az európai összekapcsolódási eszköz ugyancsak létfontosságú hozzájárulás lesz az energiaellátás biztonságához, mivel páneurópai hozzáférést biztosít majd a különböző forrásokhoz és szolgáltatókhoz az Unión belül és kívül egyaránt. Emellett a Lisszaboni Szerződés által bevezetett új koncepció, a területi kohézió végrehajtását is elősegíti. A nagysebességű IKT-hálózatok és a páneurópai IKT-szolgáltatások rendelkezésre állása Európa-szerte megszünteti továbbá az egységes piac töredezettségét, és segítséget nyújt a hazai piacukon kívül növekedési lehetőséget kereső kkv-knak.

Az európai összekapcsolódási eszköz előre meghatározott, uniós érdekű közlekedési, energiaügyi és kiemelt IKT-infrastruktúrákat, valamint a fenntartható fejlődési kritériumokkal összhangban lévő, fizikai és információtechnológiai infrastruktúrákat fog finanszírozni. A javasolt infrastruktúrák (a hiányzó kapcsolatok) előzetes listáját csatoltuk e javaslathoz.

Az európai összekapcsolódási eszköz irányítása központilag történik, finanszírozására pedig egy külön erre a célra létrehozott költségvetésből, valamint a Kohéziós Alap közlekedésre elkülönített összegeiből kerül sor. Az uniós költségvetésből történő társfinanszírozás mértéke nagyobb lesz a konvergenciarégiókban végrehajtott beruházások esetében, mint a versenyképességi régiókban végrehajtottak esetében. A helyi és regionális infrastruktúrákat összekötik a kiemelt uniós infrastruktúrákkal, összekapcsolva így szerte az EU-ban valamennyi polgárt. A helyi és regionális infrastruktúrák (társ)finanszírozhatók a strukturális alapokból (Kohéziós Alap és/vagy ERFA, az egyes tagállamok/régiók helyzetétől függően). Tekintettel az új tagállamok hiányos infrastruktúrájára, a Bizottság úgy határozott, hogy a Kohéziós Alap esetében nagyjából változatlan összegre tesz javaslatot. Ez elősegíti majd a közlekedési beruházások fellendítését a támogatható régiókban és támogatja a kapcsolatok létrehozását e régiók és az EU többi része között.

Az európai összekapcsolódási eszköz lehetőséget nyújt innovatív finanszírozási eszközök alkalmazására a csak közfinanszírozással megvalósítható nagyobb beruházások biztosítása és felgyorsítása érdekében. A Bizottság e projektek finanszírozásának összekapcsolása érdekében szorosan együttműködik az EBB-vel és más közszférabeli fejlesztési bankokkal. A Bizottság e fontos projektek megvalósításának előmozdítását szolgáló eszközként különösen az uniós projektkötvények[11] alkalmazását ösztönzi majd.

---

[11] A további részleteket lásd a közleményt kísérő, SEC(2011) 868 számú szolgálati munkadokumentumban.

Néhány uniós érdekű infrastruktúra-projektnek szomszédos és csatlakozás előtt álló országokon is át kell haladnia. A Bizottság olyan egyszerűsített megoldásokat fog javasolni, amelyek révén e projektek összekapcsolhatók és az új eszközön keresztül finanszírozhatók lesznek, ezáltal megteremtődik a koherencia a belső és külső instrumentumok között. Ehhez olyan integrált szabályrendszerre van szükség, amellyel megoldható az érintett projekteknek az uniós költségvetés különböző címeiből történő finanszírozása.

A Bizottság a 2014-2020 közötti időszakra 40 milliárd EUR allokálását javasolja az európai összekapcsolódási eszközre, ezt további 10 milliárd EUR egészíti ki a Kohéziós Alapon belül a kapcsolódó közlekedési beruházásokra elkülönített összegekből.

Ez az összeg magában foglal 9,1 milliárd EUR-t az energiaszektor részére, 31,6 milliárd EUR-t a közlekedés javára (beleértve a Kohéziós Alapon belüli 10 milliárd EUR-t), valamint 9,1 milliárd EUR-t az IKT javára.

5.4. Erőforráshatékony közös agrárpolitika

A közös agrárpolitika (KAP) egyike a néhány valóban közös uniós szakpolitikának. Feladata fenntartható mezőgazdasági ágazat biztosítása Európa számára a versenyképesség javítása, megfelelő és biztonságos élelmiszerellátás biztosítása, a természet és a vidék megőrzése révén, miközben méltányos életszínvonalat biztosít a mezőgazdaságból élőknek. 27 különböző nemzeti agrárpolitikát váltott ki, és megtakarítást jelent a nemzeti költségvetések számára, mivel a mezőgazdasági termelőknek nyújtott közvetlen támogatásokat az uniós költségvetésből fizetik, nemzeti társfinanszírozás nélkül.

A KAP finanszírozása terén javasolt változtatások révén a Bizottság jobban integrálja a közös agrárpolitikát az Európa 2020 stratégiába, miközben stabil bevételi szintet biztosít az európai mezőgazdasági termelőknek. A jövőben a mezőgazdasági költségvetést nemcsak a mezőgazdaság termelékenységének növelésére, a mezőgazdaságból élők méltányos életszínvonalának biztosítására, a piacok stabilizálására, a kínálat elérhetőségének és annak biztosítására használják fel, hogy az áruk a fogyasztókhoz méltányos áron jussanak el, hanem a természeti erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodás, az éghajlatváltozási fellépések és az Európa-szerte kiegyensúlyozott területi fejlődés támogatására is. Az Európa 2020 stratégia három vezérfonalát (intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés) beleszövik a KAP fejlesztésének következő fázisába.

A Bizottság által javasolt változtatások célja, hogy az Unió egészében igazságosabb és méltányosabb támogatási rendszer jöjjön létre, a vidék fenntartható kezelésében összekapcsolva a mezőgazdaságot és a környezetvédelmi politikát, és biztosítva, hogy a mezőgazdaság továbbra is hozzájáruljon a vidéki gazdaság életképességéhez. Az évek során számos olyan kötelességet és kötelezettséget integráltak a KAP-ba, amelyeknek sokkal inkább más szakpolitikai területben lenne a helyük. A Bizottság megragadja az új többéves pénzügyi keret nyújtotta alkalmat, hogy a közös agrárpolitikát ismét alapvető és új tevékenységeire összpontosítsa. Így például az élelmezésbiztonsághoz rendelt források átkerültek a 3. fejezetbe, a leginkább rászorulóknak nyújtott élelmiszersegély finanszírozása pedig a jövőben az 1. fejezetből történik, ahova jobban illik az Európa 2020 stratégia szegénység csökkentésére irányuló célkitűzése kapcsán. A Bizottság javasolni fogja az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap hatályának kiterjesztését az azon mezőgazdasági termelőknek nyújtott támogatásra, akiknek megélhetésére hatással lehet a globalizáció.

A KAP alapvető kétpilléres struktúrája továbbra is fennmarad. A Bizottság a következő főbb változtatásokat javasolja:

A közvetlen kifizetések környezetbarátabbá tétele: annak biztosítására, hogy a KAP segítséget nyújtson az Uniónak környezetvédelmi és éghajlatváltozási célkitűzéseinek teljesítéséhez, a jelenlegi jogszabályok kölcsönös megfeleltetési követelményein túl a közvetlen támogatások 30 %-át a környezetbarátabb gazdálkodás feltételéhez kötik. Ez azt jelenti, hogy minden mezőgazdasági termelőnek a jogszabályban meghatározásra kerülő és ellenőrizhető, a környezetvédelmet támogató gyakorlatot kell folytatnia. Ennek eredményeként a mezőgazdasági ágazat jelentős mértékben elmozdul a fenntarthatóság irányába, a mezőgazdasági termelők pedig azért kapnak támogatást, hogy közjavakat állítsanak elő a többi uniós polgár számára.

A kifizetések konvergenciája: a közvetlen kifizetések kiegyensúlyozottabb elosztásának biztosítása érdekében – a bérszínvonalban és az inputköltségek terén jelentkező különbségek figyelembevétele mellett – a hektáronkénti közvetlen támogatás szintje fokozatosan kiigazításra kerül. Ez a következőképpen kerül megvalósításra: az időszak során mindazon tagállamok, amelyek esetében a közvetlen kifizetések az átlag 90 %-a alatt vannak, megszüntetik a jelenlegi szintjük és a 90 %-os szint közötti rés egyharmadát. Ezt a konvergenciát arányosan elosztva azon tagállamok finanszírozzák, amelyek esetében a közvetlen kifizetések meghaladják az uniós átlagot. Hasonló módon, objektívabb kritériumok alapján felülvizsgálatra kerül a vidékfejlesztési források allokációja, és célzottabban kötődik majd a szakpolitika célkitűzéseihez. Ez biztosítja majd az azonos tevékenységeket folytató mezőgazdasági termelőkkel szembeni igazságosabb bánásmódot. Annak érdekében, hogy a KAP reagálni tudjon az európai mezőgazdaság 21. századi gazdasági, társadalmi, környezetvédelmi és földrajzi sajátosságaihoz kapcsolódó kihívásokra, és eredményesen járuljon hozzá az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek megvalósításához, a Bizottság javaslatot tesz a két pillér közötti rugalmasság engedélyezésére.

A közvetlen kifizetések szintjének korlátozása azon közvetlen jövedelemtámogatás alapvető szintjének korlátozása révén, amelyet a nagy mezőgazdasági holdingok kaphatnak, egyidejűleg figyelembe véve a nagyobb struktúrákból adódó méretgazdaságosságot és az e struktúrák által generált közvetlen foglalkoztatást. A Bizottság azt javasolja, hogy a megtakarításokat forgassák vissza a vidékfejlesztésre elkülönített költségvetési allokációba, és azok maradjanak annak a tagállamnak az elkülönített keretösszegében, ahol keletkeztek.

A Bizottság úgy véli, hogy ezek az új elemek beemelhetők a KAP jelenlegi kétpilléres struktúrájába. A közös agrárpolitika tehát a jövőben környezetbarátabb és igazságosabban elosztott első pillérből, és egy olyan második pillérből áll majd, amely erőteljesebben összpontosít a versenyképességre és az innovációra, az éghajlatváltozásra és a környezetvédelemre. A szakpolitika célzottabbá tétele a rendelkezésre álló pénzügyi források hatékonyabb felhasználását kell eredményezze. A **vidékfejlesztést** magában foglaló második pillér továbbra is hozzájárul a sajátos nemzeti és/vagy regionális igények kielégítéséhez, miközben az uniós prioritásokat tükrözi, és az Európa 2020 stratégia ugyanazon, teljesítményalapú feltételességi rendelkezéseinek tárgyát képezi, mint a többi strukturális alap. A 2013-at követő időszakban az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapot (EMVA) beemelik a valamennyi strukturális alapot felölelő közös stratégiai keretbe és az egyes tagállamokkal kötendő szerződésekbe. A társadalmi-gazdasági fejlődés területi dimenziójának hangsúlyozása és valamennyi rendelkezésre álló uniós forrás egyetlen szerződésbe történő összevonása révén a jövőben EU-szerte jobb lesz a vidéki területek gazdasági fejlődésének támogatása.

Végül a Bizottság a jelenleg a KAP első pillérében található piaci intézkedések újrastrukturálását javasolja. Napjainkban az európai mezőgazdaság kihívások széles skálája előtt áll, mindenekelőtt reagálnia kell az előre nem látható körülményekre és meg kell könnyítenie a nemzetközi kereskedelmi megállapodások által megkövetelt alkalmazkodást. Ezért a Bizottság két instrumentum létrehozását javasolja a többéves pénzügyi kereten kívül: egy vészhelyzeti mechanizmust a válsághelyzetekre (például élelmezésbiztonsági problémákra) való reagáláshoz, és az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap hatályának kiterjesztését. Ezek ugyanolyan gyorsított eljárás tárgyát képeznék, mint a sürgősségisegély-tartalék.

A Bizottság a 2014-2020 közötti időszakra 281,8 milliárd EUR allokálását javasolja a közös agrárpolitika I. pillére számára és 89,9 milliárd EUR-t a vidékfejlesztésre. Ezt a finanszírozást további 15,5 milliárd EUR egészíti ki:

- **4,5 milliárd EUR az élelmezésbiztonság, a biogazdaság és a fenntartható mezőgazdaság terén végzett kutatásra és innovációra (a kutatás és az innováció közös stratégiai keretében);**
- **2,2 milliárd EUR az élelmezésbiztonságra a 3. fejezetben;**
- **2,5 milliárd EUR a leginkább rászorulóknak nyújtott élelmiszersegélyre az 1. fejezetben;**
- **3,5 milliárd EUR a mezőgazdasági válságokra képzett tartalékra;**
- **maximum 2,5 milliárd EUR az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak.**

5.5. Befektetés a humán tőkébe

Az Európa 2020 stratégiában megfogalmazott, a felsőfokú oktatásban részt vevők számának növelésére és a korai iskolaelhagyók számának csökkentésére irányuló kiemelt célok csak akkor valósulhatnak meg, ha fokozzuk a humán tőkébe történő befektetést. Az uniós költségvetésen belül az emberekbe történő befektetéshez a legnagyobb mértékű hozzájárulást az Európai Szociális Alap adja. Tevékenységein túl azonban van még tere az uniós támogatás növelésének a formális oktatás és képzés valamennyi szintje (iskola, felsőoktatás, szakképzés, felnőttképzés), valamint az informális és az iskolarendszeren kívüli oktatási és képzési tevékenységek terén. A jelenlegi egész életen át tartó tanulás, Erasmus Mundus és Ifjúság programok egyik hatalmas sikere a nemzetközi tanulási mobilitás növekedése. A képességek javítása és a sok tagállamban magas szintű fiatalkori munkanélküliség problémájának kezelése érdekében a jelenleg a Leonadro programból (amely a más tagállambeli oktatás és képzés lehetőségének – például a szakmai alapoktatás terén – kiaknázásához nyújt segítséget a polgároknak, valamint elősegíti innovatív szakpolitikák kifejlesztését és egyik tagállamból a másikba transzferálását) támogatott cselekvéseket a következő többéves pénzügyi keret időszakában fellendítik. Jelenleg igen kevés támogatás áll azok rendelkezésére, akik mesterképzésben kívánnak részt venni más tagállamban. A Bizottság olyan innovatív programnak az EBB bevonásával történő kidolgozására tesz majd javaslatot, amely garanciákat nyújt a külföldön mesterképzésben részt vevő hallgatóknak. Ezért a Bizottság az oktatásra és képzésre irányuló közösségi programok megerősítésére és az e tevékenységekre elkülönített források növelésére tesz javaslatot.

A kulturális és médiatevékenységek uniós finanszírozása támogatja az európaiak közös kulturális örökségét, és a kreatív európai alkotások Unión belüli és azon kívüli terjesztésének fokozására irányul. A jelenleg futó programok egyedülálló szerepet töltenek be a határon átnyúló együttműködés és tapasztalatcsere ösztönzése, valamint ezen ágazatok szakmai erősítése terén. A kulturális és kreatív iparágak növekvő gazdasági szerepe nagyon is összhangban van az Európa 2020 stratégia célkitűzéseivel.

A programok és eszközök jelenlegi struktúrája azonban töredezett: jellemző a kis méretű projektek elterjedése – ezek közül néhány nem éri el a kritikus tömeget, így nem tud hosszan tartó hatást kifejteni. Emellett a fellépések között átfedések is megfigyelhetők, ami megnövelte az igazgatási költségeket és zavart okozott a potenciális pályázók körében.

Ezért a Bizottság a jelenlegi struktúra ésszerűsítését és egyszerűsítését javasolja egyetlen, az oktatásra, a képzésre és az ifjúságra egyaránt vonatkozó, integrált program segítségével. A program középpontjában a képességek és a humán tőke mobilitásának fejlesztése áll majd. Ugyanezen okokból a kultúrához kapcsolódó programokba beépítésre kerülnek a szinergiahatások is.

Egyszerűsödnek a pályázati eljárások, valamint a projektek nyomon követése és értékelése, többek között a nemzeti ügynökségekhez kerülő projektkezelés által.

A Bizottság a 2014-2020 közötti időszakra 15,2 milliárd EUR elkülönítését javasolja az oktatás és képzés számára, valamint 1,6 milliárd EUR-t a kultúra számára.

Ezt a finanszírozást a strukturális alapok jelentős, oktatáshoz és képzéshez nyújtott támogatása egészíti ki. A 2007-2013 közötti időszakban például mintegy 72,5 milliárd EUR-t költöttek oktatásra és képzésre Európa régióiban. A jövőben is hasonló szintű kiadások várhatók.

5.6. A migrációval kapcsolatos kihívásokra adott válaszok

Az elmúlt években folyamatosan nőtt a biztonság, a migráció és a külső határok kezelésének témakörét felölelő belügyi szakpolitikák jelentősége. A Lisszaboni Szerződés ezen a területen is számottevő változásokat hozott. A változások fontosságát megerősítette a Stockholmi Program[12] és annak cselekvési terve[13].

Felbecsülhetetlen fontosságú az a cél, hogy olyan, belső határok nélküli térséget hozzunk létre, ahova az uniós polgárok és a belépésre és tartózkodásra törvényesen jogosult harmadik országbeli állampolgárok beléphetnek, ott szabadon mozoghatnak, élhetnek és dolgozhatnak annak biztos tudatában, hogy jogaikat teljes egészében tiszteletben tartják és biztonságukról gondoskodnak. Ezzel egyidejűleg nő a közvélemény illegális bevándorlással és integrációval kapcsolatos aggodalma. Az EU versenyképességének és társadalmi kohéziójának javításához, társadalmunk gazdagításához és ahhoz, hogy mindenki számára lehetőségeket teremthessünk, elengedhetetlen az előretekintő migrációs és integrációs politika. A biztonságosabb és hatékonyabb, értékeinket tükröző közös európai menekültügyi rendszer megvalósítása továbbra is kiemelt feladat. Összességében ez olyan terület, ahol az uniós költségvetés mobilizálása nyilvánvaló hozzáadott értéket teremt.

---

12 17024/09. sz. tanácsi dokumentum.

13 COM(2010) 171.

A következő többéves pénzügyi keret kapcsán a Bizottság a kiadási instrumentumok egyszerűsítését javasolja a programok számának egy kétpilléres struktúrára csökkentése révén: Migrációs és Menekültügyi Alapot, valamint egy Belső Biztonsági Alapot hozva létre. Mindkét alapnak lesz olyan külső dimenziója, amely az EU-ban kezdődő és harmadik országokban folytatódó programok, például a menekültek letelepítésére, visszafogadására és a regionális védelemre vonatkozó programok finanszírozásának folyamatosságát biztosítja.. A Bizottságnak szándékában áll továbbá áttérni az éves programozásról a többéves programozásra, ami a Bizottság, a tagállamok és a végső kedvezményezettek munkaterheit egyaránt csökkentené.

A Lisszaboni Szerződés uniós szintű együttműködést ír elő a szervezett bűnözés, az emberkereskedelem, valamint a fegyver- és kábítószercsempészet elleni küzdelem, továbbá a polgári védelem terén az emberek és a környezet nagyobb fokú védelmének biztosítása érdekében jelentős természeti vagy ember okozta katasztrófák esetén. Az európai polgárokat érintő katasztrófák számának növekedése szisztematikusabb uniós szintű fellépést tesz szükségessé. Ezért a Bizottság az uniós katasztrófavédelem hatékonyságának, koherenciájának és láthatóságának javítását javasolja.

A Bizottság a 2014-2020 közötti időszakra 8,2 milliárd EUR allokálását javasolja a belügyek terén, és 455 millió EUR-t javasol a polgári védelemre és az Európai Veszélyhelyzet-reagálási Kapacitásra.

5.7. Az EU mint globális szereplő

Az EU határain kívüli történések közvetlen hatással lehetnek (és vannak is) az uniós polgárok jólétére és biztonságára. Ezért az EU jól felfogott érdeke, hogy aktívan befolyásolja az őt körülvevő világot, többek között pénzügyi eszközök alkalmazása révén.

A Lisszaboni Szerződés új korszak kezdetét jelentette az EU-nak a világ többi részével fenntartott kapcsolatai tekintetében. A Bizottság alelnöki tisztét is betöltő és erőteljes koordináló szerepet ellátó főképviselői poszt létrehozását az az igény tette szükségessé, hogy a nemzetközi partnereinkkel folytatott párbeszéd során egységesen és hatékonyan tudjunk fellépni, fellépésünket a demokrácia, a jogállamiság, az emberi jogok és az alapvető szabadságok, az emberi méltóság, az egyenlőség és a szolidaritás elveire, valamint az Egyesült Nemzetek Alapokmányában foglalt alapelvek és a nemzetközi jog tiszteletben tartására alapozva. Az EU továbbra is kiáll az emberi jogok és a demokrácia, valamint a jogállamiság megteremtése és védelme mellett. Az EU külső fellépéseiben jelentős szerepet játszik értékeinek védelme.

Ugyancsak kiemelt feladat az EU azon formális kötelezettségvállalásának tiszteletben tartása, miszerint bruttó nemzeti termékének (GNP) 0,7 %-át tengerentúli fejlesztésekre fordítja, az EU mint egész által tett közös erőfeszítés részeként 2015-ig fenntartva az uniós költségvetés részesedését, ami határozott lépést jelent a millenniumi fejlesztési célok megvalósítása felé. Az Afrika-EU közös stratégia végrehajtásának támogatására pánafrikai eszközt hoznak létre a fejlesztési és együttműködési eszköz keretében, a régiókon és kontinenseken átnyúló tevékenységek egyértelmű hozzáadott értékére koncentrálva. Az eszköz elég rugalmas lesz az uniós tagállamokból, afrikai államokból, pénzügyi intézményektől és a magánszektorból érkező hozzájárulások fogadására. Ezenfelül a fejlesztési és együttműködési eszköz a világ érintett régióiban a szegénység megszüntetésére és a millenniumi fejlesztési célok elérésére összpontosít majd.

Az EU részvételét mindig az egyedi körülményekhez kell igazítani. Partnereink köre a fejlett gazdaságoktól a legkevésbé fejlett országokig terjed, akiknek speciális segítségre van szükségük az Uniótól. Közelmúltbeli európai szomszédságpolitikai közleményével[14] összhangban az EU hosszú távon elkötelezett aziránt, hogy saját szomszédságában stabil, demokratikus jóléti térséget hozzon létre. Az arab világban bekövetkezett fejlemények ugyancsak tartós beruházást tesznek szükségessé azon átalakulás támogatására, amely egyértelműen éppúgy a mi érdekünk, mint az övék. A béke megőrzése és a nemzetközi biztonság megerősítése érdekében az Unió fokozni fogja a válságmegelőzésre irányuló munkáját.

Eszközeink emellett elősegíthetik az Unió harmadik országokkal közös részvételét olyan globális kérdésekben, mint például az éghajlatváltozás, a környezetvédelem, az illegális bevándorlás és a regionális instabilitás, valamint lehetővé teszik az EU számára, hogy világszerte gyorsan és hatékonyan tudjon reagálni a természeti és ember által okozott katasztrófákra egyaránt. Az EU elkötelezett aziránt, hogy pénzügyileg is hozzájáruljon az éghajlatváltozás és a biodiverzitás kapcsán tett nemzetközi kötelezettségvállalásainak teljesítéséhez. 2003 során jelentős mértékben ésszerűsítették az eszközöket, ennek pozitív eredményei már érezhetők. A Bizottság az új többéves pénzügyi keret időszakára nem látja szükségesnek a jogszabályi architektúra újabb jelentős átalakítását, bár javaslatot tesz néhány javításra és a teljes beruházott összeg megemelésére.

A folyamatban lévő nemzetközi változásokkal összhangban a Bizottság a forrásoknak az iparosodott és a feltörekvő országokban folyó programokra való átcsoportosítását javasolja, valamint azt, hogy egy új partnerségi eszköz létrehozása helyett a világ többi részén támogassuk gazdasági érdekeinket. Ez a kereskedelem és a szabályozói konvergencia ösztönzése révén kibővítheti az uniós vállalkozások lehetőségeit azokban az esetekben, amikor a finanszírozás hozzájárulhat az EU világszerte fennálló gazdasági kapcsolatainak erősítéséhez. Biztosítani fogja, hogy az európai vállalkozások élvezhessék a világ számos pontján végbemenő gazdasági átalakulás előnyeit – az átalakulás példátlan lehetőségeket teremt, ugyanakkor a verseny is igen éles e területeken.

A Lisszaboni Szerződés az EU külső fellépéseinek területén önálló és magas szintű hozzáadott értéket teremtő szakpolitikaként ismeri el az EU humanitárius segítségnyújtását. A humanitárius segítségnyújtás koherens, kiegészítő jellegű és koordinált megközelítése biztosítja a szűkös források hatékony, a jól beazonosított szükségleteket kielégítő felhasználását, és ösztönzi a nemzetközi humanitárius fellépés hatékonyságának növelését. A természeti és ember okozta katasztrófák számának növekedése és azok gazdasági hatása a felkészültség és a reagálási kapacitás Unión belüli és kívüli fokozása érdekében szisztematikusabb uniós szintű fellépést tesz szükségessé. A Bizottság azt javasolja, hogy a vészhelyzeti reagálás, a válságmegelőzés és -kezelés a humanitárius segítségnyújtási eszközön, illetve a természeti és ember okozta katasztrófákra való reagálást szolgáló katasztrófavédelmi mechanizmuson keresztül történjen – katasztrófákkal a továbbiakban is számolni kell, ahogy az éghajlatváltozás hatásai érezhetővé válnak.

A Bizottságnak meggyőződése, hogy egyes belső szakpolitikai területek (például az oktatás és a migráció) finanszírozási eszközeit harmadik országbeli fellépések támogatására is fel kell használni, mindenekelőtt a megközelítés ésszerűsítéséből és egyszerűsítéséből származó, nyilvánvaló előnyök érdekében.

---

[14] COM(2011) 303.

A Bizottság a 2014-2020 időszakra 70 milliárd EUR összegű költségvetés allokálását javasolja a külső fellépés eszközeire.

A többéves pénzügyi kereten kívül:

- **Európai Fejlesztési Alap (AKCS-országok) 30 milliárd EUR**
- **Európai Fejlesztési Alap (tengerentúli országok és területek) 321 millió EUR**
- **Globális Éghajlatváltozási és Biodiverzitási Alap**
- **Sürgősségisegély-tartalék 2,5 milliárd EUR**

5.8. Különleges státuszú tételek

Az Unió nevében vagy valamely uniós szakpolitika részeként végrehajtott tevékenységek finanszírozására több mód is van. Számos okból egyes tevékenységek finanszírozása más költségvetési kulccsal történik vagy abban csak néhány tagállam vesz részt. A többéves pénzügyi keretre vonatkozó jelen javaslatában a Bizottság néhány különleges státuszú kiadási javaslatra is felhívja a figyelmet.

5.8.1. Az Európai Fejlesztési Alap

Az Európai Fejlesztési Alap (EFA) az EU fejlődő partnerországainak nyújtott fejlesztési támogatást finanszírozza. Az Alapot hagyományosan az uniós költségvetésen kívül finanszírozzák, azon sajátos történelmi kapcsolatokat tükrözendő, amelyek egyes tagállamok és a világ különböző részei között állnak fenn. A Bizottság úgy véli, hogy a jelenlegi körülmények között, tekintettel a Cotonoui Megállapodás 2020-as lejáratára is (az EFA e megállapodás alapján nyújt támogatást az AKCS-országoknak), még nem teljesülnek az EFA költségvetésbe történő, teljes körű integrálásának feltételei. Mindazonáltal, a jövőbeni integrálás lehetőségének megteremtése érdekében a Bizottság mérlegeli majd, hogy javaslatot tegyen az EFA hozzájárulási kulcsának az uniós költségvetés esetében alkalmazott kulcshoz közelítésére. Ez a fejlesztési támogatásként nyújtott abszolút összegek láthatóságához is hozzájárul majd. A Bizottság emellett az EFA demokratikus ellenőrzésének javítását is javasolja, az eszköz sajátosságainak figyelembevétele mellett összhangba hozva azt a fejlesztési és együttműködési eszközzel.

5.8.2. Nagyprojektek

Az elmúlt évek tapasztalatai azt mutatják, hogy az uniós érdekű nagyprojektek gyakran aránytalanul költségesek a kis méretű uniós költségvetés számára. Mivel sajátos jellegük miatt gyakran túllépik a kezdeti költség-előrejelzéseket, a pótlólagos források előteremtésének szükséglete a más prioritásokra már elkülönített források átcsoportosításához vezet. Ez nem fenntartható megoldás, ezért a Bizottság úgy határozott, alternatív javaslatokat terjeszt elő a nagy méretű tudományos projektek jövőbeli finanszírozására, megkülönböztetve ennek során a Galileót a többi projekttől.

A Galileo projekt kizárólagos tulajdonosa az EU; a Bizottság e csomag részeként a jövőbeli szükségleteket fedező költségvetésre tesz javaslatot. Továbbra is erőfeszítést kell tenni a költségek ellenőrzés alatt tartására. Ezt a többéves pénzügyi keretet létrehozó rendelet biztosítja majd. A projekt teljes üzembe helyezési és működési fázisát a következő többéves

pénzügyi keret időszakának elejére kell elérni – ekkor át kell tekinteni majd egy új, hosszabb távra szóló irányítás megoldási lehetőségeit.

Az olyan projektek esetében, mint az ITER és a GMES, ahol a költségek és/vagy a költségtúllépések túl nagyok ahhoz, hogy azokat az uniós költségvetés egyedül viselje, a Bizottság azt javasolja, hogy a finanszírozás 2013 után a többéves pénzügyi kereten kívül történjen. Ez lehetővé teszi az EU számára, hogy továbbra is teljes egészében megfeleljen nemzetközi kötelezettségvállalásainak.

6. ESZKÖZÖK ÉS VÉGREHAJTÁS

6.1. Egyszerűsítés a megvalósítás javítása érekében

Az uniós programok végrehajtásának és az ellenőrzési követelményeknek hatékonyan kell biztosítaniuk az elszámoltathatóságot, és egyidejűleg költséghatékonynak is kell lenniük. Az évek során végbement változások egy olyan rendszert eredményeztek, amelyről mára széles körben az a nézet alakult ki, hogy túlságosan bonyolult és gyakran visszatart a részvételtől és/vagy hátráltatja a megvalósítást. Ennek figyelembevételével a Bizottság úgy döntött, hogy a következő többéves pénzügyi keret egészét átható, radikális egyszerűsítésekre tesz javaslatot. Emiatt fontos, hogy az ágazati programok jövőbeli jogalapjai megfelelő egyensúlyt teremtsenek a szakpolitikai célok, a megvalósítás eszközei, valamint az igazgatás és az ellenőrzés költségei között. Ennek érdekében a szakpolitikai célok elérésének feltételei a költséghatékonyság szempontjának figyelembevételével, egyúttal világos támogathatósági feltételek, az elszámoltathatóság és az ellenőrzés olyan megfelelő szintjének biztosítása mellett kerülnek megállapításra, amely elfogadható költségen ésszerű szintre korlátozza hibakockázatot és a csalásnak való kitettséget.

Az uniós finanszírozás felhasználásának bármilyen érdemi egyszerűsítéséhez szükség lesz a valamennyi intézmény együttes erőfeszítésére a költségvetési rendeletben rögzített általános szabályok felülvizsgálata és a kidolgozás alatt lévő ágazati szabályok megvitatása során. Az egyszerűsítés érdekében az EU szintjén tett erőfeszítések nem fejthetik ki teljes hatásukat akkor, ha azokat nem kísérik párhuzamos tagállami szintű erőfeszítések, például a megosztott irányítás területén. Az egyes ágazatokra vonatkozó javaslatok előterjesztését követően, 2011 végén a Bizottság egy kifejezetten az egyszerűsítés témakörével foglalkozó közleményt fog kiadni.

6.1.1. A programok számának csökkentése

Az egyszerűsítés elérésének legelső módszere az elkülönült programok és eszközök számának csökkentése; a sokfajta szakpolitikai cél elérhető a megvalósításukra szolgáló eszközök számának szaporítása és a programok lebonyolítási szabályai közötti jelentős eltérések nélkül is. A nem elég sikeresnek ítélt programokat egyszerűbb és hatékonyabb formában újratervezik, vagy megszüntetik. Egyes területeken – tengerügyek és halászat, jogérvényesülés és alapvető jogok, belügyek, oktatás és kultúra – ez a javasolt megközelítés.

6.1.2. Különböző eszközök egységes keretbe vonása

A programirányítás egyszerűsítésének egy másik lehetséges módja a programok egy közös szabályokat tartalmazó egységes keret alá vonása, minimális szinten tartva az esetleges kivételek és egyedi szabályok számát. Néhány példa:

- A Bizottság a kutatás és innováció számára rendelkezésre álló három fő finanszírozási forrásnak (azaz a jelenlegi hetedik keretprogramnak, az versenyképességi és innovációs program innovációs részének és az Európai Innovációs és Technológiai Intézetnek (EIT)) a kutatás és innováció közös stratégiai keretében való összevonását javasolja.

- A közös irányítású források – az ERFA, az ESZA, a Kohéziós Alap, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap és az új Európai Tengerügyi és Halászati Alap – esetében a különböző eszközökhöz eltérő stratégiai iránymutatásokat rendelő jelenlegi gyakorlat helyébe közös stratégiai keret lép.

6.1.3. Kiszervezés

A Bizottság javaslatában szerepel a végrehajtó ügynökségek fokozottabb bevonása is. Az Európai Számvevőszék is megerősítette, hogy ezek az ügynökségek hatékonyabb szolgáltatásokat nyújtanak és javítják az EU ismertségét. Ez a megoldás különösen fontos azon már meglévő kisebb programok folytatása szempontjából, amelyeket egyelőre még nem szerveztek ki, és amelyek kritikus tömegű homogén vagy egységesített művelettel járnak, és amelyeknél így méretgazdaságossági előnyök realizálhatók. Ez nem új végrehajtó ügynökségek létrehozását, hanem a meglévők feladatkörének szükség szerinti felülvizsgálatát jelenti. Ez a megközelítés érvényesül többek között az oktatás és kultúra területéhez tartozó programokra vonatkozó javaslatokban.

6.1.4. A prioritások érvényesítése a szakpolitikákban

Egyes szakpolitikai területeken – például az éghajlat-politika, környezetvédelem, a fogyasztóvédelem, az egészségügy és az alapvető jogok területén – a célkitűzések optimális elérése a prioritásoknak más szakpolitikai területekhez tartozó eszközökben való megjelenítésétől függ. A különböző eszközökben meg kell jeleníteni például az éghajlat-politikai és a környezetvédelmi célokat, így biztosítva azt, hogy azok hozzájárulnak az alacsony szén-dioxid-kibocsátású, erőforrás-hatékony, az éghajlatváltozás hatásaihoz alkalmazkodó gazdaság kiépítéséhez. Egy olyan gazdaságéhoz, amely javítani fogja Európa versenyképességét, több és környezetbarátabb munkahelyeket teremt, erősíti az energiabiztonságot és egészségügyi előnyökkel jár. A fejlesztési együttműködés területén az éghajlat-politika és a környezetvédelem, mindenekelőtt a biodiverzitás minden releváns programban érvényesítésre kerül.

A prioritásoknak a főbb európai uniós politikákban (például a kohéziós politika, a kutatás és innováció, a mezőgazdaság és a külső együttműködés területén) való hatékony érvényesítésének eredményeképp az uniós költségvetés érintett része értelemszerűen növekedni fog. Mivel az egyes fellépések egyszerre több célt is képesek követni és kell követniük, a prioritások érvényesítése elősegíti a szinergiahatások kialakulását a prioritásokhoz nyújtott támogatások felhasználása során, egyúttal következetesebb és költséghatékonyabb forrásfelhasználást fog eredményezni.

6.1.5. Hatékonyabb igazgatás

Az igazgatási kiadások teszik ki jelenleg a költségvetés 5,7 %-át. Ez a költségvetés finanszírozza az Európai Unió összes intézményét – az Európai Parlamentet (20 %), az Európai Tanácsot és a Tanácsot (7 %), a Bizottságot (40 %) és a kisebb intézményeket és szerveket (15 %). A maga részéről a Bizottság az elmúlt tíz évben jelentős erőfeszítéseket tett

emberi és költségvetési erőforrásai kezelésének megújítására, és hatékonyabb igénybevételük biztosítása érdekében. A 2004-es reform önmagában 3 milliárd EUR megtakarítást eredményezett 2004 óta, a reformfolyamat teljes kifutásával pedig 2020-ig további 5 milliárd EUR megtakarítás jelentkezik. Az európai uniós politikák igazgatási költségeinek korlátok között tartására vonatkozó kötelezettségvállalása alapján a Bizottság 2007 óta nem bővítette humán erőforrásait.

A Bizottság az európai uniós intézmények, ügynökségek és szervek igazgatásának további egyszerűsítését és racionalizálását javasolja annak érdekében, hogy az Európa 2020 stratégia céljainak megfelelő korszerű, hatékony és dinamikus szervezet jöjjön létre. A tagállami költségvetésekre nehezedő nyomás szem előtt tartása és tagállami közigazgatásokat érintő megszorítások figyelembevétele mellett, a Bizottság a hatékonyság és a költségcsökkentés további lehetőségeinek feltérképezése céljából áttekintette az intézmények igazgatási kiadásait. A Bizottság úgy döntött, hogy a következő többéves pénzügyi keret részeként az összes intézmény/szolgálat, ügynökség és egyéb szerveknél foglalkoztatottak létszámának 5 %-os csökkentésére tesz javaslatot. Ezzel és a többi hatékonyságjavító intézkedéssel együtt a következő többéves pénzügyi keretben az igazgatási költségek részaránya a szükséges minimumra szorítható.

Nem megvárva a következő többéves pénzügyi keret 2014-es indulását, a Bizottság már most előterjesztett egy sor módosítási javaslatot az Európai Unió intézményeinél dolgozó tisztviselőkre vonatkozó személyzeti szabályzathoz. A javasolt módosítások többek között a bérkiigazítás számításának új módszerére, a munkaidő bérkompenzálás nélküli növelésére (37,5 órás munkahétről 40 órásra), a nyugdíjkorhatár növelésére, továbbá egyes idejétmúlt szabályoknak a tagállami közigazgatásokban zajlódó hasonló folyamatoknak megfelelő korszerűsítésére irányulnak. A Bizottság által készített rendelettervezet a szociális párbeszéd rendes gyakorlatának megfelelően elsőként a munkavállalók képviselőivel kerül megvitatásra, majd ezt követően – a lehető leggyorsabb elfogadás céljából – hivatalosan is benyújtásra kerül az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz.

7. A TÖBBÉVES PÉNZÜGYI KERET IDŐTÁVJA, SZERKEZETE ÉS RUGALMASSÁGA

Az Európai Parlament álláspontjának figyelembevételével, a Bizottság hét éves időkeretet javasolt a következő többéves pénzügyi kerethez. Ez megerősíti az időbeli kapcsolatot az Európa 2020 stratégia céljainak elérésével. A Bizottság 2016-ban elő fogja terjeszteni a pénzügyi keret végrehajtásáról készített értékelését, amelyhez adott esetben módosítási javaslatok is kapcsolódnak majd. A Bizottság a 2007-2013 közötti időszakra szóló pénzügyi keret fejezeteinek átstrukturálását javasolja, hogy azok az Európa 2020 stratégia céljait türközzék.

A Bizottság egyetért az Európai Parlamenttel abban, hogy nagyobb rugalmasságra van szükség a költségvetési fejezeteken belül, illetve a költségvetési fejezetek között, hogy az Európai Unió képes legyen új kihívásokkal is megbirkózni, és könnyebb legyen az intézményeken belüli döntéshozatal. Ennek érdekében a Bizottság öt olyan eszközt javasol, amelyek a többéves pénzügyi kereten kívül vannak (sürgősségisegély-tartalék, rugalmassági eszköz, Szoldiaritási Alap és Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap, valamint egy új eszközt a mezőgazdasági válságokra való reagálásra), kiegészítve néhány további módosítással, amelyek a többéves pénzügyi keretről szóló rendeletre, illetve a költségvetési kérdésekben történő együttműködésről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló új intézményközi megállapodásra vonatkozó javaslatokban kerülnek

bemutatásra. Ezenfelül, a különböző eszközök készülő jogalapjaiban a szakpolitikáknak a finanszírozási periódus alatti rugalmasabb irányításának lehetővé tétele céljából, a jogalkotási hatóság két ágának előjogait tiszteletben tartva, a Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok széles körű alkalmazását fogja javasolni.

Másrészről a programok irányításának jobban figyelembe kell vennie kiadások szigorúbb tervezésének szükségletét, és el kell kerülnie azt, hogy a teljesítendő kifizetések állománya túlságosan megemelkedjen. A Bizottság ezért olyan intézkedéseket fog javasolni, amelyekkel szigoríthatók az uniós finanszírozású programok és különösen a strukturális alapok pénzügyi tervezésére és irányításra vonatkozó szabályok, figyelembe véve egyúttal ezen alapok irányításában a tagállamok által viselt felelősséget is.

8. KÖVETKEZTETÉS

A kísérő jogszabálytervezetekben a Bizottság javaslatot tesz az új többéves pénzügyi keretről szóló rendeletre, a költségvetési kérdésekben történő együttműködésről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló intézményközi megállapodásra, és a saját forrásokról szóló határozatra (a megfelelő végrehajtási jogszabályokkal együtt).

A közleményben felvázolt megközelítést a Bizottság a 2011-ből hátralévő hónapok során részleteiben is előterjeszti az egyes szakpolitikai területekhez tartozó kiadási programokra és eszközökre vonatkozó jogalkotási javaslatokban.

A Bizottság felkéri az Európai Parlamentet és a Tanácsot, hogy támogassák a közleményben felvázolt irányvonalakat, a tárgyalási folyamat során pedig tegyék meg a szükséges lépéseket annak érdekében, hogy a kapcsolódó jogalkotási aktusok, ideértve az egyes ágazatok kiadási programjaira és eszközeire vonatkozó szabályokat is, időben elfogadásra kerüljenek, hogy az új többéves pénzügyi keret végrehajtása zökkenőmentesen megindulhasson 2014. január 1-jén. Amennyiben Horvátország – a várakozásoknak megfelelően – a következő többéves pénzügyi keret hatálybalépését megelőzően az Európai Unió tagállamává válik, a Bizottság javaslatot tesz majd e keret szükségesnek ítélt kiigazítására.

TÖBBÉVES PÉNZÜGYI KERET, 2014-2020 (KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁSOKBAN)

2011. évi árakon	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2014-2020
1. FEJEZET: Intelligens és inkluzív növekedés									
Galileo	2	1.100	1.100	900	900	700	900	1.400	7.000
Nukleáris biztonság + leszerelés	279	134	134	134	134	55	55	55	700
A kutatás és innováció közös stratégiai kerete	9.768	10.079	10.529	10.979	11.429	11.879	12.329	12.776	80.000
Új versenyképesség / kkv	177	235	270	305	340	375	410	445	2.380
Oktatás, képzés, ifjúság és sport együtt	1.305	1.423	1.673	1.923	2.173	2.423	2.673	2.923	15.210
Szociális fejlesztési ütemterv	119	121	121	121	121	121	121	124	850
Vám - adóügy - csalásellenes	107	120	120	120	120	120	120	120	840
Ügynökségek	258	237	288	284	282	252	310	311	1.963
Egyéb	308	267	267	267	267	267	267	267	1.868
Mozgástér	49	522	542	562	582	602	622	642	4.077
Energiaügy	22	973	1.233	1.033	1.173	1.303	1.503	1.903	9.121
Közlekedés	1.552	2.299	2.499	2.899	3.099	3.499	3.699	3.700	21.694
IKT	3	642	782	1.182	1.442	1.512	1.712	1.913	9.185
Európai összekapcsolódási eszköz	1.577	3.914	4.514	5.114	5.714	6.314	6.914	7.516	40.000
Regionális konvergencia	30.692	22.032	22.459	22.836	23.227	23.631	24.012	24.393	162.590
Átmeneti régiók	1.963	5.549	5.555	5.560	5.565	5.570	5.574	5.579	38.952
Versenyképesség	6.314	7.592	7.592	7.592	7.592	7.592	7.592	7.592	53.143
Területi együttműködés	1.304	1.671	1.671	1.671	1.671	1.671	1.671	1.671	11.700
Kohéziós Alap	11.885	9.577	9.620	9.636	9.708	9.888	10.059	10.222	68.710
Legkülső és ritkán lakott régiók	249	132	132	132	132	132	132	132	926
Kohéziós politika	52.406	46.554	47.029	47.428	47.895	48.484	49.041	49.589	336.020
1. FEJEZET ÖSSZESEN	**66.354**	**64.705**	**66.587**	**68.137**	**69.957**	**71.593**	**73.762**	**76.169**	**490.909**
2. FEJEZET: Fenntartható növekedés: természeti erőforrások									
KAP alfejezeti plafon (közvetlen kifizetések + piaci kiadások)	43.515	42.244	41.623	41.029	40.420	39.618	38.831	38.060	281.825
Vidékfejlesztés	13.890	13.618	13.351	13.089	12.832	12.581	12.334	12.092	89.895
Eur. Tengerügyi és Halászati Alap (piaci intézkedésekkel) + hal. partnerségi megáll. + reg. hal. gazd. szervezet	984	945	950	955	955	960	960	960	6.685
Környezetvédelem és éghajlat-politika (Life+)	362	390	415	440	465	490	515	485	3.200
Ügynökségek	49	49	49	49	49	49	49	49	344
Mozgástér	230	140	140	140	140	140	140	139	979
2. FEJEZET ÖSSZESEN	**59.031**	**57.386**	**56.527**	**55.702**	**54.861**	**53.837**	**52.829**	**51.784**	**382.927**
3. FEJEZET: Bizotság és uniós polgárság									
Migrációkezelési Alap	487	490	490	490	490	490	490	493	3.433
Belső biztonság	604	528	548	568	588	608	628	648	4.113
IT-rendszerek	132	104	104	104	104	104	104	105	729
Jogérvényesülés	44	44	50	55	60	65	70	72	416
Jogok és uniós polgárság	35	41	45	50	55	60	65	71	387
Polgári védelem	20	35	35	35	35	35	35	35	245
Európa a polgárokért	29	29	29	29	29	29	29	29	203
Élelmezésbiztonság		330	323	317	311	305	299	293	2.177
Közegészség	54	57	57	57	57	57	57	54	396
Fogyasztóvédelem	24	25	25	25	25	25	25	25	175
Kreatív Európa Program	181	182	197	212	227	242	257	273	1.590
Ügynökségek	387	431	431	431	431	431	431	431	3.020
Egyéb	155	106	106	106	106	106	106	106	743
Mozgástér	57	130	130	130	130	130	130	129	909
3. FEJEZET ÖSSZESEN	**2.209**	**2.532**	**2.571**	**2.609**	**2.648**	**2.687**	**2.726**	**2.763**	**18.535**
4. FEJEZET: Globális Európa									
Előcsatlakozási támogatási eszköz (IPA)	1.888	1.789	1.789	1.789	1.789	1.789	1.789	1.789	12.520
Európai szomszédsági eszköz (ENI)	2.268	2.100	2.213	2.226	2.265	2.340	2.439	2.514	16.097
A demokrácia és az emberi jogok európai eszköze (EIDHR)	169	200	200	200	200	200	200	200	1.400
Stabilitás	357	359	359	359	359	359	359	359	2.510
Biztonság (KKBP)	352	359	359	359	359	359	359	359	2.510
Partnerségi eszköz	70	126	130	135	141	148	156	164	1.000
Fejlesztési és együttműködési eszköz	2.553	2.560	2.682	2.808	2.938	3.069	3.202	3.338	20.597
Humanitárius segítségnyújtás	841	930	925	920	915	910	905	900	6.405
Polgári védelem (CPFI) + Európai Veszélyhelyzet-reag. Kapacitás	5	30	30	30	30	30	30	30	210
Európai Önkéntes Humanitárius Segítségnyújtási Hadtest	0	20	22	25	29	33	38	43	210
A nukleáris biztonság célját szolgáló együttműködési eszköz (INSC)	76	80	80	80	80	80	80	80	560
Makroszintű pénzügyi támogatás	132	85	85	85	85	84	84	85	593
Külső fellépésekre képzett garanciaalap	250	236	231	226	195	157	128	84	1.257
Ügynökségek	20	20	20	20	20	20	20	20	137
Egyéb	141	134	134	189	134	134	134	134	995
Mozgástér	101	374	388	396	422	439	458	523	3.000
4. FEJEZET ÖSSZESEN	**9.222**	**9.400**	**9.645**	**9.845**	**9.960**	**10.150**	**10.380**	**10.620**	**70.000**
5. FEJEZET: Igazgatás									
Nyugdíjkiadások és Európai Iskolák	1.522	1.575	1.640	1.687	1.752	1.785	1.839	1.886	12.165
Az intézmények igazgatási kiadásai	6.802	6.812	6.869	6.924	6.991	7.074	7.156	7.239	49.064
Mozgástér	510	155	170	185	200	215	230	247	1.400
5. FEJEZET ÖSSZESEN	**8.833**	**8.542**	**8.679**	**8.796**	**8.943**	**9.073**	**9.225**	**9.371**	**62.629**
ÖSSZESEN	**145.650**	**142.565**	**144.009**	**145.088**	**146.369**	**147.340**	**148.921**	**150.708**	**1.025.000**
a GNI százalékában	**1,12%**	**1,08%**	**1,07%**	**1,06%**	**1,06%**	**1,05%**	**1,04%**	**1,03%**	**1,05%**